

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

Nr. 78.840 van 19 februari 1999

A. 68.023/VIII-1050
(voorheen VI-13.187)

In zake : **HULET** Henri,
Vliegpleinstraat 28
1140 Evere,

tegen :

het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, vertegenwoordigd door zijn Regering,
dat woonplaats heeft gekozen bij Mr. Jean BOURTEMBOURG, advocaat, Zwitserlandstraat 24
1060 Brussel.

Tussenkomen de partijen :

1. **LATINIE** Yves,
Kattestraat 112 A, bus 2
1082 Brussel,
2. **FISSETTE** Danielle,
Jan Frans Debeckerlaan 67
1200 Brussel.

DE RAAD VAN STATE, VIIIE KAMER,

Gezien het op 11 maart 1996 ingediende verzoekschrift, waarbij Henri HULET de nietigverklaring vordert van de besluiten van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering van 10 februari 1995 houdende aanstelling in het hoger ambt van bestuurschef van Danielle FISSETTE, Martine LEROY, Paul-Henri PHILIPS,

Serge PIERLOT, Michel FAVYTS, Alain VERBEKE,
Marcel THIRY en Yves LATINIE;

Gezien de op 29 oktober en 13 december 1996
ingediende verzoekschriften, waarbij Yves LATINIE en
Daniel FISSETTE vragen als tussenkomende partij te mogen
optreden;

Gelet op de beschikkingen van 6 november en
20 december 1996, waarbij die tussenkomsten worden
toegestaan;

Gezien de regelmatig uitgewisselde memories
van antwoord en van wederantwoord;

Gelet op het verslag van
Mevrouw DEBUSSCHERE, auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 14 oktober 1998
waarbij de neerlegging van het dossier en het verslag
ter griffie wordt gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan
de partijen en gezien de laatste memorie van verzoeker;

Gelet op de beschikking van 13 januari 1999,
waarvan aan de partijen kennis is gegeven en waarbij
wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting
van 12 februari 1999;

Gehoord het verslag van Mevrouw GEHLEN,
staatsraad;

Gehoord het eensluidend advies van
Mevrouw DEBUSSCHERE, auditeur bij de Raad van State;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de volgende feiten dienstig zijn voor het onderzoek van het beroep :

1. Verzoeker, ambtenaar bij de Brusselse agglomeratie, wordt naar het Ministerie van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest overgeheveld; dat besluit heeft uitwerking op 1 april 1993; verzoeker bekleedde de graad van onderbureauchef.

2. Bij dienstnota van 4 mei 1994 worden negenentwintig betrekkingen van bestuurschef vacant verklaard. Verzoeker voldoet aan de bij het statuut voorgeschreven voorwaarden om te worden bevorderd en wordt per brief van 8 februari 1995 van zijn benoeming, met ingang van 1 januari 1995, in kennis gesteld.

3. Na het jaarboek van het personeel te hebben ontvangen, stelt verzoeker vast dat hij niet voorkomt in de rangschikking in rang 24 die vóór de bevordering opgemaakt wordt en dat hij bovendien pas als 43ste gerangschikt is, terwijl hij naar zijn eigen mening 33ste had moeten zijn. In een brief van 3 april 1995 vraagt hij aan de personeelschef uitleg en wijst hij op het volgende : "wat meer is: 8 ambtenaren (en niet de eerste 8 van de rangschikking voor de bevordering) zijn op 1 november 1993 bevorderd, de anderen op 1 november 1995. Gesteld dat op 1 november 1993 slechts 8 betrekkingen vacant waren (wat reeds in strijd was met de oproep tot gegadigden), dan had ik op 1 november 1993 moeten worden bevorderd, aangezien ik als 4de voor de bevordering gerangschikt was". Bij die brief zijn een lijst van de rangschikking vóór de bevordering en een

uittreksel uit het jaarboek van het personeel in verband met rang 24 gevoegd.

In een brief van 13 april 1995 wordt aan verzoeker geantwoord dat alle bevorderingen tot bestuurschef op 1 januari 1995 in werking getreden zijn, maar dat, voor bepaalde ambtenaren die een hoger ambt uitgeoefend hebben, de ranginneming op 1 november 1993 vastgesteld is, wat de datum van inwerkingtreding van de organieke personeelsformatie en van het personeelsreglement van het Ministerie van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest is.

In antwoord op die brief vraagt verzoeker per brief van 21 april 1995 uitleg over de aanstellingen voor de uitoefening van een hoger ambt; hij vermeldt de namen van de acht ambtenaren wier aanstelling het onderwerp vormt van zijn beroep tot nietigverklaring, namelijk Danielle FISSETTE, Martine LEROY, Paul-Henri PHILIPS, Serge PIERLOT, Michel FAVYTS, Alain VERBEKE, Marcel THIRY en Yves LATINIE.

Er volgt een uitgebreide briefwisseling, waarin verzoeker, benevens de reeds gevraagde uitleg over de aanstellingen, aangeeft waarom volgens hem zijn plaats in de rangschikking als bestuurschef belangrijk is.

4. Op 2 oktober 1995 richt verzoeker zich tot de voorzitter van de gewestelijke commissie voor de toegang tot de bestuursdocumenten om de akten te vragen waarbij aan de vorengenoemde ambtenaren een eerste aanstelling wordt verleend in het hoger ambt van bestuurschef, alsook de akten waarbij die aanstellingen verlengd worden en de akten waarbij de belanghebbenden tot bestuurschef bevorderd worden. Hij wijst erop dat zijn verzoek gegrond is op de ordonnantie van 30 maart 1995 betreffende de openbaarheid van bestuur. Hij brengt deze brief in herinnering met een aangetekend schrijven van 11 december 1995.

5. Op 6 februari 1996 richt verzoeker zich tot de leden van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering en zet hij de feiten, alsmede zijn bezwaren, nog eens op een rijtje.

Op 13 maart 1996 antwoordt de Minister bevoegd voor ambtenarenzaken het volgende :

" In antwoord op uw brief van 6 februari veroorloof ik mij u de volgende uitleg te verstrekken :

1. Van de 19 ambtenaren die op 1 januari 1995 tot bestuurschef bevorderd zijn, hebben slechts 8 ambtenaren aan wie voordien de uitoefening van een hoger ambt opgedragen was, een vroegere ranginneming verkregen krachtens artikel 10 van het koninklijk besluit van 8 augustus 1983 betreffende de uitoefening van een hoger ambt in de rijksbesturen.

De vertraging in de ranginneming die u aanvoert, kan niet worden beschouwd als een nadeel dat voortvloeit uit een foutieve bestuurshandeling, aangezien ze gewoon het gevolg is van de toepassing van artikel 10, tweede lid.

Het is dus logisch dat dit verschil gevolgen heeft voor de rangschikking die opgemaakt wordt in het jaarboek van het personeel en dat die rangschikking verschilt van die vóór de bevordering.

2. U heeft talrijke malen de wens uitgedrukt om in kennis gesteld te worden, niet alleen van de data waarop die personen voor het hoger ambt van bestuurschef aangesteld zijn en van de data en de duur van elk van de verlengingen van die aanstellingen, maar ook van de redenen waarom en de wijzen waarop de bewuste ambten toegewezen zijn (betrekkingen die op een bepaald ogenblik onbezet zijn of die definitief vacant zijn, de naam van degene die het toegewezen ambt bekleedt ...).

De ordonnantie van 30 maart 1995 betreffende de openbaarheid van bestuur bepaalt in artikel 8, tweede lid, dat voor documenten van persoonlijke aard vereist is dat de verzoeker van een belang doet blijken.

De overheid beschikt evenwel over een discretionaire bevoegdheid die geenszins een verplichting inhoudt en het kan haar derhalve niet ten laste worden gelegd dat ze een handeling gesteld heeft die ze niet hoefde te stellen.

Doordat de hogere ambten per dienst toegewezen worden, kan een ambtenaar evenmin de akten van

aanstelling van ambtenaren die van zijn dienst geen deel uitmaken, betwisten.

Het met redenen omkleed advies van de ambtenaar die het betrokken bestuur of de betrokken dienst leidt, dat bij artikel 6, § 5, van het koninklijk besluit van 8 augustus 1983 voorgeschreven is, blijft van zijn kant, volgens de dienst ambtenarenzaken, een document van vertrouwelijke aard omdat het gegevens kan bevatten in verband met de persoonlijkheid van de gegadigde. De inhoud van het advies is trouwens niet in de aanhef opgenomen.

3. In verband met de openbaarheid van de besluiten van de regering wordt in het tweede lid van artikel 39 van de bijzondere wet met betrekking tot de Brusselse instellingen bepaald dat wanneer de bekendmaking van die besluiten geen openbaar nut heeft, ze achterwege mag worden gelaten. Dit is het geval met de aanstellingen voor hogere ambten aangezien die alleen voor een dienst van belang zijn, doordat ze maatregelen van inwendige orde zijn die, in tegenstelling tot benoemingen, gewoon van voorlopige aard zijn. Behalve indien het besluit zelf in een uitzondering voorziet, heeft het vereiste van de bekendmaking alleen belang voor de inwerkingtreding van de rechtsregel. De besluiten kunnen daarentegen altijd tegen derden worden ingeroepen. Het feit dat geen bekendmaking is vereist, betekent geenszins dat de handelingen van de regering niet tegen derden kunnen worden ingeroepen.
4. Meerdere malen maakt u gewag van protocol nr. 166 van 17 mei 1993 dat zou voorzien in een gunstiger weddeschaal voor "8 pct. van de betrekkingen in de gemeenschappelijke administratieve loopbaan van niveau 2". Uw huidige rangschikking zou voor u een nadeel betekenen indien dit protocol uitvoering krijgt. Uit ons onderzoek blijkt dat over dat protocol in comité B onderhandeld is. Het heeft betrekking op verordeningsbepalingen die uitsluitend van toepassing zijn op de ambtenaren van de federale overheidsdiensten en niet op die van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest";

Overwegende dat de verwerende partij verschillende excepties van niet-ontvankelijkheid opwerpt, die inzonderheid hieraan ontleend zijn dat het beroep verschillende onderwerpen heeft, dat het te laat

ingesteld is en dat verzoeker niet van het vereiste belang doet blijken;

Overwegende, ten aanzien van het onderwerp, dat het beroep alleen ontvankelijk is in zoverre het bepaalt om welke bestreden handelingen het gaat; dat dit niet het geval is "met iedere bestuurshandeling die het gevolg is van de omstreden handelingen"; dat het beroep niet ontvankelijk is wat betreft de aldus aangegeven handelingen;

Overwegende dat verzoeker betwist dat het beroep niet ontvankelijk is omdat het niet tijdig ingesteld is, op de grond dat de brief van de personeelsdienst van 13 april 1995 "verwijst naar bepaalde ambtenaren, zonder hun aantal of identiteit te vermelden", dat op 25 april 1995 nog rechtshandelingen met betrekking tot de hogere ambten gesteld zijn, met het doel, volgens verzoeker, om een eventueel beroep zijnerzijds onwerkzaam te maken, en dat zijn brief van 21 april 1995 geenszins bevestigt dat de bestreden handelingen hem zeker bekend waren, aangezien hij de namen heeft geciteerd van ambtenaren "van wie sommigen konden behoren tot degenen die vermeld waren in het antwoord van de personeelsdienst van 13 april 1995"; dat hij onderstreept dat hij nooit de uitleg heeft gekregen waarom hij verzocht had, zelfs niet na zich te hebben gericht tot de gewestelijke commissie voor de toegang tot de bestuursdocumenten; dat hij in zijn laatste memorie nog aanvoert dat hij alleen door de inzage van het administratief dossier kennis heeft kunnen nemen van een bepaling die hij betwist en die op de ranginneming betrekking heeft;

Overwegende dat verzoeker vanaf 3 april 1995 wist dat acht ambtenaren op 1 november 1993 bevorderd waren; dat, zelfs indien in zijn brief van die datum

geen namen worden vermeld, die namen kunnen worden opgemaakt uit de vergelijking van de tabellen; dat verzoeker in zijn latere briefwisseling trouwens de naam en voornaam van die ambtenaren vermeldt; dat hij eind april 1995 redelijkerwijs wel wist welke ambtenaren, nadat ze met ingang van 1 november 1993 bevorderd waren, destijds aangesteld waren om een hoger ambt uit te oefenen; dat de door de verwerende partij in dit verband gegeven antwoorden duidelijk zijn; dat verzoeker vergeefs gewag maakt van het beroep dat hij heeft ingesteld bij de gewestelijke commissie voor de toegang tot de bestuursdocumenten; dat dat beroep niet met recht uitgeoefend is aangezien verzoeker een afschrift van documenten heeft gevraagd aan een orgaan dat ermee belast is daarover een advies uit te brengen; dat hij overigens dat beroep pas op 2 oktober 1995 uitgeoefend heeft en dat hij niet opgekomen is tegen het feit dat de commissie geen beslissing heeft genomen; dat al heeft verzoeker alleen door de inzage van het administratief dossier uitdrukkelijk van de aanstellingsbesluiten die hij bestrijdt kennis genomen, hij niettemin lang voor het instellen van zijn beroep wist dat ze bestonden en waarop ze steunden; dat het beroep te laat ingesteld is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten, bepaald op 10.000 frank, komen ten laste van verzoeker.

Aldus uitgesproken te Brussel in openbare
terechtzing van negentien februari negenenegentig
door :

de Hr.	GEUS,	kamervoorzitter,
Mevr.	DAURMONT,	staatsraad,
Mevr.	GEHLEN,	staatsraad,
Mevr.	HONDERMARCQ,	griffier.

De Griffier,

De Voorzitter,

M.-Cl. HONDERMARCQ.

J.-Cl. GEUS.

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.